

viste i saa Henseende til, hvad der er foregaaet i Frankrig; men det troer jeg ikke har Noget at bethyde. Hierarkiet og den katolske Religion have en stor Betydning i Frankrig, ikke fordi der i Revolutionstiden blev givet Love, hvorved de Geistliges Indtægter indbroges, men uagtet disse Love bleve givne; det er sikkert, at den Styrke, som Statsmagten har vundet ligeoverfor den katolske Kirke, er begrundet paa den finansielle Fod, hvorpaa Revolutionen satte Kirken ligeoverfor Staten. Det forekommer mig besynderligt, at den ærede Rigsdagsmand kunde anlage, at et Hierarki skulde være Udbyttet af denne Lov, efterat han selv udtalte, at naar denne Lov gik igjennem, som den foreligger, berøvede man Kirken Naadighed over dens Eiendom; hverledes det, at berøve Kirken Naadighed over dens Eiendomme, skulde kunne forøge dens Magt og Indflydelse, er Noget, som jeg ikke formaaer at forene med hinanden, og som derfor vil kræve en nøiere Oplysning fra den ærede Rigsdagsmands Side. — Det skal være mig en Fornøjelse, og det glæder mig i den Henseende at kunne samstemme med den ærede Rigsdagsmand, at have min Opmærksomhed henvendt paa Forholdene i Kjøbenhavn. Naar den ærede Rigsdagsmand vil søge efter i Folkethingets Arkiv, vil han finde et Lovforslag, som omhandler dette Spørgsmaal, men som her kom paa Grund; et Udvalg blev nedsat, men det kom ikke til at afgive Betænkning — det var maaskee som Følge af en Meningsforskjel mellem Udvalget og mig. Naar imidlertid den ærede Rigsdagsmand meente, at det var Kommunen, som afsatte Præstpengene i Kjøbenhavn, saa er han i en Wildfarelse, idet Fastsættelsen stæer ved særlige Kommissioner. Derimod han har fuldkommen Ret i, at den hele Maade, hvorpaa denne Ansættelse finder Sted, har noget Støvende ved sig; det har ganske vist noget Støvende ved sig, at Folk' opfordres til at sætte sig til et frivilligt Bidrag, men at dette, naar det ikke ansees tilstrækkeligt, forhøies, og jeg kan saaledes ikke Andet end dele den ærede Rigsdagsmands Mening, at en saadan Ordning giver Anledning til endeel Misfornøjelse. I det Lovforslag, jeg angaaende denne Sag i en tidligere Sæssion forelagde for Rigsdagen, var ogsaa

den Anstuelse gjort gjældende, som den ærede Rigsdagsmand her har fremhævet, nemlig at de, som høre til en anden Troesbekjendelse, skulde være fritagne for at yde denne Afgift; men det blev gjort gjældende her i Salen, at Præstepenge i Kjøbstæderne stode ved Siden af Tienden paa Landet, og at man derfor maatte betragte dem som en reel Byrde, og at, naar Kommunen kom til at udrede dem, var der ikke Noget til Hinder for, at den udrede dem i Forbindelse med de andre Udgifter. Der kan siges saa Meget for og imod denne Opfattelse, at jeg skal være tilfreds med den Afgjørelse, Spørgsmaalet maatte finde paa Rigsdagen, — saameget finder jeg, at Grundene veie op mod hinanden.

Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) fremtraadte kun ogst tvungen paa Kamppladsen; han fremtraadte i Anledning af den Yttring af mig til den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Kroggh), at naar denne ærede Rigsdagsmand havde ansøgt det som en Anke mod Lovforslaget, at nogle af dets Paragrafer vare for korte og andre for lange, saa havde han dermed vistnok taget Alt med, hvad han havde at indvende imod Forslaget; — men derved var det jo paa ingen Maade min Mening at ville udtale, at han skulde have taget det med, som den ærede Rigsdagsmand (Klein) havde at indvende mod Lovforslaget; thi med al min Ugtelse for den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds troer jeg dog ikke, at han, ligesaa lidt som nogen anden Dødelig, saaledes omfatter Alt, hvad der kan siges imod det foreliggende Forslag, at der ikke kunde siges noget Yderligere; — jeg kan derfor ikke see, at der i min Yttring har ligget nogen sær Opfordring for den ærede Rigsdagsmand (Klein) til at fremtræde. Det var, kan jeg ikke nægte, med en vis Ængstelse, at jeg saaden ærede Rigsdagsmand slutte sig til de Angreb, der bleve gjorte paa Loven i formel Henseende — som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) tiltraadte, idet han sagde, at jeg endogsaa gjorde Krav paa Rigsdagens Medvirkning til „Udarbejdelse“ af Loven — det var, siger jeg, med en vis Ængstelse, at jeg imødesaae en saa